

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: NR-26S/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4019200279
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:4019200279.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Tóth a členov senátu JUDr. Ivany Rudinskej a JUDr. Róberta Jakubáča, PhD., v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, so sídlom Mierové námestie 1, 019 01 Ilava, právne zastúpený: 1) JUDr. Michal Magdolen, advokát, so sídlom Farská 50, 949 01 Nitra, IČO: 50 105 566, 2) Mgr. Martin Berec, advokát s.r.o., so sídlom Miletičova 21, 821 08 Bratislava, IČO: 42 142 440, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, kancelária Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 26, 949 03 Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. sp. KaNR 13657/2019, ČRZ: 71455/2019 zo dňa 21.05.2019, takto

rozhodol:

I. Správny súd z r u š u j e rozhodnutie žalovaného č. sp. KaNR 13657/2019, ČRZ: 71455/2019 zo dňa 21.05.2019 a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

II. Správny súd žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci doručenej žalovanému dňa 25.03.2019 (ďalej len „žiadosť“) požiadal o právnu pomoc vo veci označenej ako „určením mi advokáta na zastupovanie vo veci mojej ústavnej sťažnosti z 19.03.2019“. Zároveň požiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci, pričom ako dôvod uviedol „hrozba zamietnutia ústavnej sťažnosti koniec lehoty/termín nie je možné špecifikovať“. Rozhodnutím žalovaného č. sp. KaNR 13657/2019, R. z. 48193/2019 zo dňa 04.04.2019 sa žalobcovi predbežne nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci z dôvodu, že nepreukázal plynutie lehoty resp. ohrozenie jeho záujmov. Žalovaný rozhodnutím č. sp. KaNR 13657/2019, ČRZ: 51489/2019 zo dňa 10.04.2019 prerušil správne konanie a zároveň vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia rozhodnutia odstránil nedostatky svojho podania a doplnil k právnej stránke veci rozhodnutie dovolacieho súdu, ak podával dovolanie voči rozhodnutiu Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/18/2018 a zdokladoval čistý príjem za obdobie od 09/2018 do 03/2019 na posúdenie materiálnej núdze. Žalovaný následne adresoval Ústavnému súdu Slovenskej republiky žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. sp. KaNR 13657/2019, ČRZ: 52227/2019 zo dňa 11.04.2019, ktorou žiadal o zaslanie nasledovných listín: návrh žiadateľa A. B. vo veci ústavnej sťažnosti voči rozhodnutiu Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/18/2016 (pozn. súdu zrejme 2018); v prípade, ak ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol - uznesenie o odmietnutí; informáciu, v akom štádiu konania sa nachádza konanie o ústavnej sťažnosti. Ústavný súd prostredníctvom elektronickej pošty doručil dňa 24.04.2019 žalovanému odpoveď, v ktorej uviedol, že vec je na ústavnom súde vedená pod sp. zn. Rvp 539/2019,

vec zatiaľ predbežne prerokovaná nebola, termín predbežného prerokovania veci k dnešnému dňu vytýčený nebol a v prílohe zaslal podanie sťažovateľa: „návrh/ústavná sťažnosť“ žalobcu zo dňa 19.03.2019. Žalovaný si tiež vyhotovil kópiu listín zo spisu č. sp. KaNR 1011/2019, keďže v tomto konaní žiadal žalobca o priznanie právnej pomoci ohľadne opravného prostriedku voči rozhodnutiu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/18/2018.

2. Žalovaný následne vydal rozhodnutie č. sp. KaNR 13657/2019, ČRZ: 71455/2019 zo dňa 21.05.2019 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“), ktorým nepriznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca žaloval na Okresnom súde Trnava žalobou o náhradu škody a nemajetkovej ujmy 1) Slovenskú republiku v zastúpení Ministerstva spravodlivosti, 2) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, 3) Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, 4) Ústav na výkon trestu a odňatia slobody a Ústav na výkon väzby. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 11C/162/2016 a súd uznesením konanie zastavil. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave č.k. 23Co/18/2018-153 zo dňa 22.10.2018 tak, že odvolanie odmietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.11.2018. Ústavný súd prijal dňa 22.03.2019 ústavnú sťažnosť žalobcu, ktorou namietal rozhodnutie Okresného súdu Trnava č.k. 11C/162/2016 a Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/18/2018 a žiadal okrem iného, aby ústavný súd tieto rozhodnutia zrušil. Na základe uvedeného žalovaný konštatoval, že rozhodnutie inštančne najvyššieho súdu, ktorý rozhodoval o náhrade škody a nemajetkovej ujmy nadobudlo právoplatnosť dňa 12.11.2018, dvojmesačná lehota na podanie ústavnej sťažnosti uplynula dňa 12.01.2019, a teda žalobca podal ústavnú sťažnosť na ústavný súd po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a s najväčšou pravdepodobnosťou bude ústavným súdom odmietnutá (§ 56 zákona č. 314/2018 Z.z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ďalej len „zákon o Ústavnom súde SR“). Žalovaný v napadnutom rozhodnutí preto konštatoval nesplnenie jednej z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc, a to, že nebola vylúčená zrejmejšia bezúspešnosť sporu, keďže ústavná sťažnosť žalobcu bola podaná oneskorene.

II.

Žaloba

3. Krajskému súdu v Nitre bola dňa 07.06.2019 doručená žaloba žalobcu zo dňa 02.06.2019 voči viacerým rozhodnutiam žalovaného, ktorou sa domáhal aj zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného a vrátenia veci na ďalšie konanie. Vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu uviedol, že žiadal o právnu pomoc v tom smere, že vo veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 11C/162/2016 mu nebolo doručené rozhodnutie, čím mu bolo znemožnené podať voči nemu odvolanie.

4. Žalovaný rozhodnutím č. sp. KaNR 20115/2019, R.z. 82799/2019 zo dňa 07.06.2019 predbežne priznal žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci správnej žaloby proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného a určil advokáta JUDr. Michala Magdolena, so sídlom Farská 28, Nitra, IČO: 50 105 566. Určený advokát doplnil správnu žalobu podaním zo dňa 11.07.2019, v ktorom žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného s poukazom na § 191 ods. 1 písm. c), d), e) a f) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“).

5. Uviedol, že žalobca spĺňa materiálnu podmienku v zmysle § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poskytovaní právnej pomoci“), pretože jeho príjem neprekračuje sumu životného minima a ani nemá taký majetok, ktorým by si mohol zabezpečiť využívanie právnych služieb.

6. Podľa žalovaného však nespĺňa druhú podmienku, a to že nejde o zrejmejšiu bezúspešnosť sporu v zmysle § 6 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, s čím žalobca nesúhlasil. Predmetom žalobcom podanej ústavnej sťažnosti je posúdenie porušenia jeho ústavných práv nesprávnym postupom súdu prvej a druhej inštancie, keďže rozhodnutie Okresného súdu Trnava mu nebolo napriek jeho opakovaným výzvam nikdy doručené, a preto ani nemohlo nadobudnúť právoplatnosť, a teda žalobcovi nemohla začať plynúť lehota na podanie ústavnej sťažnosti. Vadu spočívajúcu v nedoručení rozhodnutia žalobcovi neodstránil ani odvolací súd napriek podanému odvolaniu zo strany žalobcu a toto porušenie práva podstatným spôsobom vplýva aj na počítanie a plynutie zákonných lehôt. Vzhľadom k tomu,

že žalovaný v napadnutom rozhodnutí konštatoval podanie ústavnej sťažnosti po uplynutí lehoty, zdôraznil, že predmet ústavnej sťažnosti bude posudzovať ústavný súd, a preto žalovaný nemohol rozhodnúť, či žalobcovi táto lehota uplynula a prejedikovať tak dopredu rozhodnutie ústavného súdu. Uvedeným právnym záverom žalovaný prekročil hranicu správnej úvahy, napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je zjavne nepreskúmateľné, pričom skutkový stav nebol zistený v dostatočnom rozsahu.

III.

Vyjadrenie žalovaného

7. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 31.10.2019, pričom navrhol žalobu zamietnuť. Zotrval na argumentácii uvedenej v napadnutom rozhodnutí.

8. Pokiaľ išlo o negatívnu podmienku zrejmej bezúspešnosti sporu v zmysle § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci, zdôraznil, že ide o technický pojem výlučne pre účely tohto konania, ktorý nemôže prejedikovať rozhodnutie iného orgánu, prípadne súdu. Tento demonštratívne vymedzený pojem naznačuje taký skutkový stav veci, u ktorého žalovaný pri dodržaní odbornej starostlivosti pri prvotnej analýze veci postupom s náležitou opatnosťou /due diligence/ neodporúča vstúpiť do sporu a hradiť náklady právnej pomoci. Na túto oblasť sa vzťahuje správna úvaha žalovaného. Ustanovenie nepredstavuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí žalovaný pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení výslovne uvedené, má prihliadnuť vždy, a tou je rozhodne aj podmienka uplynutia prekluzívnej lehoty na podanie ústavnej sťažnosti. Mal za to, že sa dôsledne a dostatočne vysporiadal so splnením podmienky, či ide o zrejmu bezúspešnosť sporu. Uviedol, že žalobca môže svoj nárok na súde uplatniť sám, resp. v tomto prípade sa dá zastúpiť právnym zástupcom, avšak vzhľadom na dôvody uvádzané žalovaným, s rizikom neúspechu v konaní.

IV.

Replika, duplika

9. Žalobca zastúpený advokátom Mgr. Martinom Berecom (advokát určený rozhodnutím žalovaného č. sp. KaNR 20116/2019, ČRZ: 95170/2019 zo dňa 01.07.2019 o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci žalobcovi na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 26S/37/2019 – správna žaloba smerujúca voči napadnutému rozhodnutiu žalovaného), v replike zo dňa 24.02.2020 zdôraznil nezákonnosť rozhodnutia spočívajúcu v porušení práva žalobcu na reálny prístup k súdu. Žalovaný v rozpore s § 10 ods. 5 zákona o poskytovaní právnej pomoci rozhodol, napriek 30 dňovej lehote na rozhodnutie, až po skoro dvoch mesiacoch od samotného podania žiadosti, čím nepochybne došlo k narušeniu efektívnej ochrany práv žalobcu. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a poukázal na to, že pojem zrejma bezúspešnosť v zmysle citovaného zákona znamená nepochybnosť o výsledku sporu, resp. súdneho konania. Pri posudzovaní splnenia podmienok na poskytnutie právnej pomoci žalovaný použil prílišný formalizmus.

10. Žalovaný v duplike zo dňa 24.03.2020 uviedol, že plynutie 30 dňovej lehoty na vydanie rozhodnutia je vždy podmienené doložením dokladov preukazujúcich skutočnosti, o ktoré žiadateľ svoju žiadosť opiera. Žalobca nedoložil k právnej stránke veci žiadnu listinu, žalovaný musel vlastnou činnosťou a dožiadaním súčinnosti zabezpečiť listiny, na ktoré žalobca poukazoval. Rozhodnutie v merite veci bolo vydané nasledujúci deň, a to 21.05.2019, tzn. jeden kalendárny deň po preukázaní skutočností, na základe ktorých bolo možné vyhodnotiť právnu stránku veci, v ktorej požiadal žalobca o poskytnutie právnej pomoci. Následne zopakoval argumentáciu uvedenú v napadnutom rozhodnutí a vo svojom vyjadrení zo dňa 31.10.2019.

V.

Konanie na správnom súde a posúdenie podstatných právnych argumentov

11. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, začal s účinnosťou od 01.06.2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel od 01.06.2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. Predmetná právna vec tak prešla na

Správny súd v Bratislave a bola v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení Dodatku č. 1 náhodným výberom pridelená senátu 6S a je vedená pod sp. zn.: NR-26S/37/2019.

12. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 a § 13 ods. 1 SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátane konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

13. Správny súd rozhodol o žalobe bez nariadenia pojednávania podľa § 107 ods. 2 SSP, keďže ani jeden z účastníkov nepožiadaval o nariadenie pojednávania. Termín verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli správneho súdu a na webovom sídle súdu najmenej päť dní pred jeho vyhlásením a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12.03.2024 (§ 137 ods. 4 SSP).

14. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30.06.2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30.06.2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

15. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

16. Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

17. Podľa § 6 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,

b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a

c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

18. Podľa § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci, pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremičalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

19. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

20. Podľa § 32 ods. 2 veta prvá a druhá Správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

21. Podľa § 124 zákona o Ústavnom súde SR, ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

22. Žalovaný napadnutým rozhodnutím nepriznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti žalobcu zo dňa 19.03.2019, keď zistil nesplnenie jednej z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Vo veci konštatoval, že nebola vylúčená zrejme

bezúspešnosť sporu, keďže ústavná sťažnosť žalobcu bola podaná oneskorene. Úlohou správneho súdu v tomto konaní bolo v medziach žalobných bodov posúdiť, či postupom žalovaného nebol žalobca ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch, a teda či napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom.

23. Z ustanovenia § 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci vyplýva jeho účel, a to vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv a prispieť k predchádzaniu právnych sporov. Štát potom sám, resp. v prevažnej miere, znáša náklady za poskytnutie právnej pomoci znevýhodneným osobám. V takom prípade je viac ako vhodné stanoviť podmienky, za ktorých bude takáto forma právnej pomoci fyzickým osobám patriť, a to predovšetkým v snahe vylúčiť zneužívanie tejto právnej úpravy.

24. Jednou z takýchto podmienok je skutočnosť, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu (§ 6 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona). Samozrejme, nie je úlohou správneho orgánu prejednávať výsledok konania vo veciach podľa § 3 z vecnej stránky. Za plne opodstatnené však treba považovať oprávnenie správneho orgánu, aby skúmal, či v konkrétnom prípade nejde u žiadateľa o zneužitie práva, alebo napr. či už zo skutkových tvrdení žiadateľa (bez potreby vykonávať dokazovanie) nie je nepochybné, že jeho návrhu nemožno vyhovieť, napr. z dôvodu zániku práva uplynutím času alebo ak je v dôkaznej núdzi. Za obdobnú treba považovať i situáciu, ak žiadateľ vyvracia skutočnosti, ktoré už boli záväzne vyriešené v iných konaniach, alebo ak nemôže v súdnom konaní dosiahnuť úspech z procesných dôvodov, napr. z dôvodu včasného nepodania opravného prostriedku, resp. jeho neprípustnosti podľa procesných predpisov.

25. Taktiež je potrebné uviesť, že ustanovenie § 8 citovaného zákona nepredstavuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí správny orgán pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení výslovne uvedené, má prihliadať vždy. Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v jeho kompetencii a závisí od okolností konkrétneho prípadu. K otázke posudzovania zrejmej bezúspešnosti sporu Centrom právnej pomoci zaujal názor aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp.zn. II. ÚS 253/2013-24 zo dňa 25.04.2013, v ktorom konštatoval, že „Posudzovanie zrejmej bezúspešnosti sporu zo strany Centra právnej pomoci podľa § 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z.z. je pritom len posúdením splnenia jednej zo zákonných podmienok na poskytnutie právnej pomoci podľa ustanovení toho osobitného právneho predpisu, ide len o formálne preskúmanie odôvodnenosti návrhu žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci ako osoby v materiálnej núdzi, čo v žiadnom prípade nie je možné stotožniť s právnym posúdením úspechu alebo neúspechu sťažovateľa v merite veci, čo výlučne patrí do právomoci všeobecného súdu, ktorý vo veci koná. Sťažovateľ mal navyše zachované právo zvoliť si sám právneho zástupcu mimo inštitútu právnej pomoci poskytovanej Centrom právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z.z. osobám v materiálnej núdzi.“

26. Z obsahu administratívneho spisu v posudzovanom prípade je zrejmé, že žalovaný zisťoval k právnej stránke veci, či žalobca podával dovolanie voči rozhodnutiu Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/18/2018 (rozhodnutie žalovaného č. sp. KaNR 13657/2019, ČRZ: 51489/2019 zo dňa 10.04.2019). Z obsahu ústavnej sťažnosti žalobcu zo dňa 19.03.2019, ktorá bola žalovanému doručená prostredníctvom ústavného súdu (na základe žiadosti o poskytnutie súčinnosti č. sp. KaNR 13657/2019, ČRZ: 52227/2019 zo dňa 11.04.2019), na strane 9 žalobca uviedol: „čo sa týka napadnutia dovolania – podal som voči rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie, ktoré však OS-Trnava rozhodnutím z 29.02.2019 č. 11C/162/2016-188 zastavil“. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že začiatok plynutia lehoty na podanie ústavnej sťažnosti žalovaný odvodil z dátumu právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/18/2018-153 zo dňa 22.10.2018 o odvolaní, a to 12.11.2018. Žalovaný konštatoval, že rozhodnutie inštančne najvyššieho súdu, ktorý rozhodoval o náhrade škody a nemajetkovej ujmy, nadobudlo právoplatnosť dňa 12.11.2018, dvojmesačná lehota na podanie ústavnej sťažnosti uplynula dňa 12.01.2019, a teda žalobca podal ústavnú sťažnosť na ústavný súd po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

27. Záver žalovaného o zrejmej bezúspešnosti sporu spočívajúci v uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty na podanie ústavnej sťažnosti považoval správny súd za predčasný a mylný vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu. Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že žalobca podal

dovolanie. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

28. S poukazom na vyššie uvedené správny súd zastáva názor, že žalovaný pri posudzovaní splnenia podmienky vylúčenia zrejmej bezúspešnosti v spore podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona o právnej pomoci nesprávne zohľadnil povahu procesného nedostatku na strane žalobcu, resp. v ňom nesprávne vzhliadol zrejmu bezúspešnosť žalobcu v spore.

29. Správny súd prisvedčil námietke žalobcu, v zmysle ktorej napadnuté rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, a to vo vzťahu k začatiu plynutia lehoty na podanie ústavnej sťažnosti.

30. Správny súd preto postupom podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vrátil mu vec na ďalšie konanie. V ďalšom konaní správny orgán opätovne posúdi žiadosť žalobcu, pričom bude viazaný právnym názorom správneho súdu.

31. Záverom správny súd uvádza, že žalobca namietal aj rozhodnutie žalovaného o žiadosti žalobcu po uplynutí zákonnej lehoty 30 dní. Zo strany žalobcu išlo v replike zo dňa 24.02.2020 o uvádzanie nových skutočností, ktoré v pôvodnej žalobe namietané neboli, boli uplatnené po zákonnej lehote na podanie správnej žaloby, a preto s poukazom na koncentračnú zásadu, ktorá je pre správne súdnictvo podstatná a relevantná, správny súd na tieto námietky neprihliadal.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania. O výške trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník podľa § 175 ods. 2 SSP.

33. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia (§ 443 ods. 1 SSP v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,

- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).